

‘मयमतम्’ दृष्ट्या भूपरीक्षाविचारः

अव्यक्त रैणा

शोधच्छात्रः,

वास्तुशास्त्रविभागः,

श्री ला. ब. शा. रा. सं. विश्वविद्यालयः,

नई दिल्ली

Article Info

Volume 3 Issue 6

Page Number: 69-72

Publication Issue :

November-December-2020

Article History

Accepted : 01 Dec 2020

Published : 25 Dec 2020

सारांशः- मयस्य वास्तुशास्त्रे प्रमुखा रचना मयमतम् इति नामकः ग्रन्थः अस्ति। अस्मिन् ग्रन्थे प्रायः वास्तुशास्त्रस्य प्रमुखानां सिद्धान्तानां संग्रहो वर्तते। मयमतग्रन्थेभूमिप्रकारनिर्धारणे किञ्चिद्वैशिष्ट्यं भिन्नत्वञ्च संलक्षयते। तत्र निगदितमस्ति यत् श्वेत-रक्त- पीत- कृष्णवर्णा गजाश्वदिध्वनिनादयुता पूर्व दिशि उत्तरदिशि च प्लवयुता , षड्रसयुता-गो-धान्य-कमलगन्धयुता, लघुपाषाणावियुक्ता, तुषरहिता, दक्षिणदिशि पिश्चमदिशि च समुन्नता शल्यरहिता च भूमिः सर्वेषां श्रेष्ठा भवति। वस्तुतः कर्मगुणाद्यनुरूपं उचितभूमेश्चयनमावश्यकमस्ति आवासनिर्माणाय।
मुख्य शब्द – भूमि, मयमतम्, ग्रन्थः, वास्तुशास्त्रः, तुषरहिता, दक्षिणदिशि, लघुपाषाणावियुक्ता ।

भूमिः भूमि-प्रासाद-यान-शयनासनानां चतुर्णाम् आश्रयस्थली भूमिरुच्यते। तत्र भूमि किञ्च वा डीप् प्रत्ययेन स्त्रीलिङ्गे **भूमिः** इति पदं निष्पद्यते। पदस्यास्योनेकेऽर्थाः भवन्ति यथा- पृथिवी, मृत्तिका, भूखण्डः, भूसम्पत्तिः, स्थलम्, स्थितिः, विषयः, पदार्थः, गोः इत्यादयः।¹ अत एव पुरातनकालादेव भूमेः प्रधानत्वं सर्वैरङ्गीकृतम्²। एतेषु चतुर्षु भूमिः आद्यस्थानस्था विद्यते, यतो हि भूमिरेव समस्तभूतानामाधारो वर्तते। सम्पूर्णस्य जगतः अवस्थितिः भूमौ एवास्ति।³ कस्यापि स्थानस्य भूमिः तत्रस्थमृत्तिकायाः वर्ण-गन्ध-रस-आकार-दिशा-शब्द-स्पर्शादिदृष्ट्या विचारणीया भवति। भवननिर्माणात् पूर्वमेव तस्या भूमेः सर्वविधधर्माणां परीक्षां कृत्वा एव तस्याः भूमेर्ग्रहणं कर्तव्यम्।⁴

गृहादिनिर्माणकाले भूमिः वर्णानुसारं विशेषरूपेण ज्ञातव्या भवति, तत्र भूमिरियं प्रधानाप्रधानभेदाद् द्विविधा भवति। अनयोः द्विविधयोः ग्रामादीनां निर्माणाय अप्रधानभूमिर्भवति, तथा आवासार्थं भवनादीनां निर्माणाय प्रधानभूमिर्विद्यते।⁵

गृहादिनिर्माणपूर्वं भूमेः गुणधर्मितायाः परीक्षणमावश्यकं भवति। यदि भूमिः स्फटिता सशल्या वल्मीकादियुता समतलरहिता भवति तदा तस्यापरि स्थितं भवनं सुस्थिरं न भवति यतोहि मृत्तिकायां घनत्वं न स्यात्। अपि च वर्णगन्धरसाद्यनुसारेण भूमेः

गुणधर्मितायाः तस्याः घनत्वस्य च ज्ञानं भवति । यथा- श्वेतमृत्तिकायुक्ताभूमिः अधिका घनत्वयुता परन्तु कृष्णवर्णा भूमिः अल्पघनत्वयुता। अतः बृहद्वास्तुमालायां प्रशस्तभूमिविषये निगदितमस्ति -

अनूषरा स्निग्धञ्च प्रशस्ता च बहुदका ।

तृणोपलान्विता या सा मान्या वास्तुविधौ धरा।।⁶

अस्मिन् प्रसङ्गे आचार्यवराहमिहिरोऽपि निर्दिशति-

शस्तौषधिद्रुमलता मधुरा सुगन्धा।

स्निग्धा समानसुखदा च मही नराणाम्।

अप्यध्वनि श्रमविनोदमुपागतानां

धत्ते श्रियं किमुत शाश्वतमान्दिरेषु ॥⁷

तत्र आचार्येभ्यः मतानुसारमपि वास्तुविन्यासात्पूर्वं भूमेः परीक्षा अवश्यमेव कर्तव्या।

देवालय-प्रासाद-ब्राह्मणादिवर्णानां कृते सा भूमिर्विचारणीया वर्तते, या भूमिः आकारे वर्णाकारा (चतुरस्रा) आयताकारा वा स्यात्। काक-उलूकादिनिन्दिताकृतियुक्ता जीर्णशीर्णा भूमिः न ग्राह्या। पश्चिमदक्षिणदिशाभ्यामुत्थिता भूमिः प्रशस्ताः भवति। मानसारे अपि एतानि एव लक्षणानि कथितानि सन्ति।⁸

ध्वनिगन्धाद्यनुसारं भूमिपरीक्षणम् - या भूमिः ताड्यमानेऽपि अश्व-गज -वीणा-नीर-मृदङ्गध्वनियुक्ता भवति, यस्याञ्च भूमौ पुत्रागजातिपुष्पाब्जधान्यपाटलादीनां गन्धः अनुभूयते, सा भूमिः श्रेष्ठा भवति ।⁹

अनेन प्रकारेण या भूमिः गवादिपशुधनस्य गन्धेन सुवासिता समतला स्यात् सा भूमिः श्रेष्ठा भवति निर्माणाय। अथ च सर्वविधानि बीजानि यत्र प्रोहन्ति। अपि च एकवर्णयुक्ता, स्निग्धा, कोमला उर्वरा च भूमिः सर्वप्रकारेण आवासार्थमुपयुक्ता मन्यते ।¹⁰

या भूमिः बिल्व-निम्ब-निर्गुण्डी-पिण्डित-सप्तपर्णक-सहकारैः षड्विधैवृक्षैः समन्विता एवञ्च समस्थला सा भूमिः श्रेष्ठा भवति।¹¹ या भूमिः श्वेतरक्तकपोतपीतकृष्णादिभिर्वर्णैर्युक्ता मधुराम्ल-लवणकटुकषायतिक्तैः षड्भी रसैर्युक्ता भवेत्, सा भूमिः लोके सर्वसम्पत्तिप्रदायिका भवति ।¹²

भूमेरन्यशुभाशुभलक्षणानि - भूमिर्यदि प्रदक्षिणाक्रमात् (पूर्वतः दक्षिणादिक्रमेण) जलप्रवाहेण जलस्रोतेन वा आबद्धा वर्तते, अपि च सा शुभवर्णगन्धरसयुक्ता स्यात् तदापि सा भूमिर्मङ्गलदायिका भवति ।¹³

हस्ताभ्यां मृत्तिकाग्रहणे यदि भूमिः मनोरमगुणयुक्ता प्रतीयते तर्हि सा भूमिर्निर्माणायतीवा शुभा भवति ।¹⁴ सा भूमिर्निर्माणकार्याय प्रशस्ता या भूमिः निष्कपाला निरुपला-कृमि-वल्मीकादिविहीना भवति।¹⁵

एवमेव योग्यभूमौ किमपि शल्यं अस्थिर्वा न स्यात् । प्रस्फुटिताभूमिः, आर्द्रा भूमिश्च गृहादिनिर्माणार्थं योग्या न भवति। निर्माणाय या भूमिः स्यात् सा तु अङ्गार-वृक्षमूल-शूलादिभिः वर्जिता भवेत् ।¹⁶ पङ्कसङ्करकूप-दारुलोष्टकैश्च युक्ता भूमिर्निर्माणाय आवासाय च त्याज्या वर्तते। उक्तदोषेभ्यो रहिता भूमिः सर्ववर्णेभ्यः ग्राह्या उचिता च भवति। तस्मात् सा उपयुक्ता भूमिः सर्वेभ्यः वर्णेभ्यः सर्वसम्पत्तिप्रदायिका भवति अर्थात् मङ्गलफलदायिका भवति ।¹⁷

या भूमिः दधिमधुतैलरक्तादिगन्धयुक्ता भवति, सा भूमिः त्याज्या भवति इति विद्वद्भिरुक्तम्।¹⁸ अपि च शवमत्स्यमृतपक्षीगन्धयुक्ता भूमिर्निन्दिता भवति तस्या भूमेरावासार्थं ग्रहणं न प्रकर्तव्यम् ।¹⁹

एवमेव सभागृहशौचालयचैत्यालयनृपनिवासादीनां समीपस्थभूमेर्ग्रहणं सामान्यजन भवननिर्माणाय न कर्तव्यम्।²⁰ देवालयास्य समीपस्थभूमिः कण्टकद्रुमयुक्ता, वृताकार- त्रिकोणीयाकार-वज्राकार-कच्छपाकारभूमयोऽपि च सोन्नतभूमिः त्याज्या भवति ।²¹

सा भूमिरप्यस्वीकार्या वर्तते यस्यामुपरि चाण्डालगृहस्य छाया पतति एवमेव चर्मकारगृहसंलग्ना भूमिरग्राह्या भवति । एक-द्वि-त्रि-चतुर्माग्युक्ता भूमिः (मार्गवेधभूमिः) त्याज्या भवति निर्माणाय ।

या भूमिः मध्ये अवनता स्यात्, पणवाकारा स्यात्, मृदङ्गाकारयुक्ता स्यात्, मत्स्याभायुक्ता स्यात्, यां परितश्च विशालकायाः वृक्षाः स्युः, सा भूमिर्ग्राह्या ।²²

एवमेव देवप्रासादानां चैत्यवृक्षसंयुक्ता भूमिः, यां परितः सालवृक्षा स्युः, यस्यां भूमौ सर्पनिलयाः स्युः, यत्र च दुष्टजनानां वर्णसङ्कराणां निवासो भवति सा भूमिः त्याज्या ।²³ श्मशानभूमिः, आश्रमस्थानभूमिः, कपि-सूकरतुल्या भूमिः, वन-प्रदेश-सर्पसदृशा भूमिः, शूर्पोलूखसन्निभाकारयुक्ता भूमिर्निर्माणकार्याय त्याज्या भवति ।²⁴

एवमेव शङ्खाकारभूमिः, मार्जार-कर्कटककलासादीनामाकारयुक्ता भूमिः, ऊषराभूमिः कृमिभिर्युक्ता गृहगोलिसमाकृतितयुश्च भूमिः त्याज्या भवति।²⁵ यस्यां भूमौ अनेके मार्गाःविद्यन्ते सा भूमिः वास्तुमतानुसारं निन्दिता भवति। सा भूमिः मार्गविद्धा कष्टप्रदा भवति । आवासादीनां निर्माणाय भूमिरियं त्याज्या भवति ।²⁶

एवं विधदूषितभूमौ यदि आवासस्य निर्माणं क्रियते तदा सा भूमिर्दुर्भाग्यस्य सूचिका भवति। सा भूमिः सर्वदा अशुभफलानि ददाति ।²⁷

अनेन प्रकारेण मयमते भूपरीक्षाविषये सुविस्तृतं वर्णनं प्राप्यते। यत्र भूमेः वर्णगन्ध- स्वाद प्लव- आकृत्यादिविषयानुगुणाः शुभाशुभफलानि निगदितानि सन्ति। वास्तुशास्त्रस्य मानकग्रन्थेष्वपि प्रायः अनेन प्रकारेणैव भूमेः शुभाशुभत्वं वर्णितं दृश्यते।

सन्दर्भः-

1. वामनशिवराम आपटे, संस्कृत-हिन्दीशब्दकोशः, पृ. 812
2. मयमतम्, 2.3
3. मयमतम्, 2.9
4. वर्णगन्धरसाकारदिकशब्दस्पर्शनैरपि ।
परीक्ष्यैवं यथायोग्यं गृहीता वधिनिश्चिता ॥ मयमतम्, 2.4
5. या सा भूमिरिति ख्याता वर्णानां च विशेषतः ।
द्विविधं तत् समुद्दिष्टं गौणमङ्गीत्यनुक्रमात् ॥ मयमतम्, 2.5
ग्रामादीन्येव गौणानि भवन्त्यङ्गी मही मता ।
6. बृ. वा. मा. मिश्रप्रमाण -77
7. बृ. सं. वा. वि - 86
8. मानसारः, 4.1-21
देवानां तु द्विजातीनां चतुरश्रायताः श्रुताः ।
वस्त्वाकृतिनिन्द्या सावाक्प्रत्यग्दिकसमुन्नता ॥ मयमतम्, 3.1
9. हयेभवेणुवीणाब्धिदुन्दुभिध्वनिसंयुता ।
पुत्रागजातिपुष्पाब्जधान्यपाटलगन्धकैः ॥ मयमतम्, 3.2
10. पशुगन्धसमा श्रेष्ठा सर्वबीजप्ररोहिणी ।

- एकवर्णा घना स्निग्धा सुखसंस्पर्शान्विता ॥ मयमतम्, 3.3
11. बिल्वो निम्बश्च निर्गुण्डी पिण्डितः सप्तपर्णकः ।
सहकारश्च षड्वृक्षैरारूढा या समस्थला ॥ मयमतम्, 3.4
12. श्वेता रक्ता च पीता च कृष्णा कापोतसन्निभा ।
तिक्ता च कटुका चैव कषायलवणाम्लका ॥ मयमतम्, 3.5
मधुरा षड्सोपेता सर्वसम्पत्करी धरा ।
13. प्रदक्षिणोदकवती वर्णगन्धरसैः शुभा ॥ मयमतम्, 3.6
14. पुरुषाञ्जलिमात्रे तु दृष्टतोया मनोरमा ।
15. निष्कपाला निरुपला कृमिवल्मीकवर्जिता ॥ मयमतम्, 3.7
16. अस्थिवर्ज्या नसुषिरा तनुवालुकसंयुता ।
अङ्गारैर्वृक्षमूलैश्च शूलैश्चापि पृथग्विधैः ॥ मयमतम्, 3.8
17. पङ्कसङ्ककूपैश्च दारुभिर्लोष्टकैरपि ।
शर्कराभिरयिक्ता या भस्माद्यैस्तु तुषैरपि ॥ मयमतम्, 3.9
स शुभा सर्ववर्णानां सर्वसम्पत्करी धरा ।
18. दध्याज्यमधुगन्धा च तैलासृगन्धिका च या ॥ मयमतम्, 3.10
19. शवमीनपक्षिगन्धा (या?) सा धरा निन्दिता वरैः ।
20. सभाचैत्यसमीपस्था नृपमन्दिरसंश्रिता ॥ मयमतम्, 3.11
21. देवालयसमीपस्था कण्टकिद्रुमसंयुता ।
वृत्त्रिकोणविषमा वज्राभा कच्छपोत्रता ॥ मयमतम्, 3.12
22. निम्नं यत् पणवाकारं पक्षीव मुरवोपमम् ।
मत्स्याभं तु चतुष्कोणे महावृक्षसमायुतम् ॥ मयमतम्, 3.14
23. चैत्यवृक्षयुतं सालचतुष्कोणसमाश्रितम् ।
भुजङ्गनिलयं चैव सङ्कराराममेव च ॥ मयमतम्, 3.15
24. श्मशानं चाश्रमस्थानं कपिलसूकरसन्निभम् ।
वनोरगनिभं टङ्कं शुर्पोलूखलसन्निभम् ॥ मयमतम्, 3.16
25. शङ्खाभं शङ्कुनाभं च बिडालकृकलासवत् ।
ऊषरं कृमिभिर्जुष्टं गृहगोलिसमाकृति ॥ मयमतम्, 3.17
26. अन्यदेवं विधं वस्तु निन्दितं वस्तुपाठकैः ।
बहुप्रवेशमार्गं च मार्गविद्धं च गर्हितम् ॥ मयमतम्, 3.18
27. तस्माद्दोषितभूमेः सर्वथा त्यागं कर्तव्यम् ।
यत् कर्म विहितं मोहादेवं भूते तु वस्तुनि ।
तन्महादोषहेतुः स्यात् सर्वथा तद् विवर्जयेत् ॥ मयमतम्, 3.19